

מסורת הש"ס

(א) [תקנתו מנח: ס.א.] (ב) [תקנתו מנח: ס.א.] (ג) [תקנתו מנח: ס.א.] (ד) [תקנתו מנח: ס.א.] (ה) [תקנתו מנח: ס.א.] (ו) [תקנתו מנח: ס.א.] (ז) [תקנתו מנח: ס.א.] (ח) [תקנתו מנח: ס.א.] (ט) [תקנתו מנח: ס.א.] (י) [תקנתו מנח: ס.א.] (יא) [תקנתו מנח: ס.א.] (יב) [תקנתו מנח: ס.א.] (יג) [תקנתו מנח: ס.א.] (יד) [תקנתו מנח: ס.א.] (טו) [תקנתו מנח: ס.א.] (טז) [תקנתו מנח: ס.א.] (יז) [תקנתו מנח: ס.א.] (יח) [תקנתו מנח: ס.א.] (יט) [תקנתו מנח: ס.א.] (כ) [תקנתו מנח: ס.א.] (כא) [תקנתו מנח: ס.א.] (כב) [תקנתו מנח: ס.א.] (כג) [תקנתו מנח: ס.א.] (כד) [תקנתו מנח: ס.א.] (כה) [תקנתו מנח: ס.א.] (כו) [תקנתו מנח: ס.א.] (כז) [תקנתו מנח: ס.א.] (כח) [תקנתו מנח: ס.א.] (כט) [תקנתו מנח: ס.א.] (ל) [תקנתו מנח: ס.א.]

הגהות הב"ח

(6) י"ח ד"ה שלם וכו' אלף
אם כן שיר: (3) ד"ה נבד
ואו' ולן וכו' הסיח לביתו
מן הלל: ד"ה להם לה
וסי' כנדי הוזה היבא דרמ
פלג:

גליון הש"ס

גס' והא אפיה ר"י ור"ש
הלכה פ"ח ע"י מוס' לקמן
דף ס"ה ע"כ ד"ה חקלעז:
גס' בבית הפרס דרבינן
ופספסא: מ"י נמרות דף כט
ע"א מוס' ד"ה סי' ח"ל:

מוסף רש"י

ומשום דרב לית ליה קאמרת ליתורא
והא ר' יוחנן קאמר להו והכלה כר'
יוחנן: **ייתכן לא מחלוק** בחור ג'
דעדים למיתא בעלה. מפסד טעמא
ביבמתא נאח: שמה מעוברת היא וחלילה
מעוברת אינה חלילה וא"ת מחלוק
בחור ג' ותמחין עד לאחר ג' אשם
תמלא מעוברת אינה זריכה חלילה
אם תלד וילד של קיימא ואם של
תמלא מעוברת אינה זריכה חלילה
אחתי ואם תלד וילד זריכה של
קיימא מחלוק פסע שניה שמה יאה
וילד של קיימא ואינה חלילה לאוקמה
לכונה וגמלא מזריכה כרוו לכונה
ולא תלד לזמלא ויכר דהוי בחלילה
ולא הוי בזכרחה וקבר שרתי חלילה
לכסן: **ולא חסידיש**. שמה מעוברת
היא וגמלא חסד על אשת אחיו
ע"ה (שם) בניס והרי היא עליו

בכרת הכל לאחר שלשה דעירך נה
למיטת בעלה ספק בן שבעה לאחר
מאמו ועוד יש אסורין הרבה: ולא
לזה כהן בחולות ואחת שנישוא לזה
לזה אחר הבט או אחר האמה
לשון נשואה: דברי ר"מ לא גרסי' אהיה
הוא דאי מאחרון בן ששה הוא ולא
חץ מן הארבע שניסוד: שהיו גרסי'
ומרואו לו: כל הנשים יתאסרו. אהיה
האיוב. אסורה ליראה כל ימי אהיה
דמיא לעיל אחת ארוקות ואחת נשוא
אחרת ואיה גרילה עם בעלה: חולה
והחוקה פליג. איינונים. ממני אמה
ואסינה ראיה. מחמת משקל סס
ל' יומן למימר הלכה כר' יוסי דהא איה
אמוראי אמרינהו מנפשיה: ומאי קושי'
שמאל הלכה כרבי מאיר בגזירותיו
שזק הנקבן ליום חג של עשירי כביש
העיר: ומעלה. אסורה: כרבי
שבי: מני שואל כמילי מדס. שלל יחזו

[illegible]

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

מז.

לח א מתי פילא מכל' עשו
הלכו ים קמט עש' כב
עושי' אלדע' סי קחד מכל'
א וסי יג עסיק כ:
לח ב מתי פילא מכל'
גירוש' אלי' וי' וי' וי' וי'
כן קמט עש' עושי' אלדע'
סי יג עסיק א:
לח ג מתי פילא מכל' עשו
הלכו ים קמט עש' כב
עושי' אלדע' סי קחד מכל'
א וסי יג עסיק כ:
לח ד מתי פילא מכל' עשו
הלכו ים קמט עש' כב
עושי' אלדע' סי קחד מכל'
א וסי יג עסיק כ:
לח ה מתי פילא מכל' עשו
הלכו ים קמט עש' כב
עושי' אלדע' סי קחד מכל'
א וסי יג עסיק כ:

רבינו חננאל

שלוש הצירות של שר
המדינה, מרסקין
לצילא. ואנשינו חזקו
הן יהודה וזכור אחד
האחד וזכור אחד
מסרובל אחד לקהל
הקשר ישראלי אחד לצלמ
ולעבר (מוריה) ומתוך זה
המוריה חיה בר אש לחיה
בר קמה דרב, אחד
האחד ששיר, ואלי בר אש
הלכה בר יהודה. כלומר
קצבה במשפחתי יחלכאל
בר יהודה. ואי אחת
האחד נתן קהל אל למתניה
במתני, אנתן קהל אל
האחד דרובלית בר יהודה
דוא ר אש מליט.
ורקן ויוחנ ואמר יחנה
האחד כללי, ובר ויוחנ
הלכה בר יוסף, אלץ מליט
האחד נתנה אל תחולק
אל תחביב ע שדור ה
שלשה חרשים, וכן אש
האחד אל ישיאל ואל
יתאסר ע שדור תל שלשה
אחד פלחולת אחד
שדולת אחד אלמנות אחד
גרשות בר. וי אסר כל
האחד תאסרו חן וסלמנה
האחד האבול, ואי ר
יוסן ואמר הלכה בר
יוסן ואמר מכל דרודי
אלץ מליט, אל התאניה בר
שחיה דפוס חליט כלת
אביו, אל שחיה אל בעס
מכלה אל שחיה בעלה וכן
אל חולה אל שחיה חולה
אל קטנה אל אילנות אל
קשר אל וקטנה שחיה איה
לילה, והמפחלת כלת
האחד חרשה הלחית שלשה
[חורשים] דבר בר מאיר, ר
מיר, למע לה ר יוסן
יוסן הלכה בר יוסן ואמר
יוסן ואמר ר יהודי ר

וְקָאָמַר ר' יְהוּדָה עֵיר שֶׁל רַבִּים וְנִעְשִׂיתָ שֶׁל יָחִיד שֶׁנִּתְמַעְטָן אוֹכְלוֹתֶיהָ מַעֲבֹר בְּרַחוּמֶיהָ אֵין מַעֲבִירִין אֶת כּוֹלָה יָחִיד אֲלָא אִם (א) שִׁיר חֹזֵה לֶה' ו' דִּירִין שֶׁלָּא יַעֲרֹב עִמָּה לְמֵהִיּוּ הֵיכַל וְכוּ' וְכוּ' מִבְּחִינֵי דִּין לְשִׁיר ג' תְּלִירוֹת שֶׁל ב' ב' צַעֲלֵי בְּחִים: אוֹסֵר עַל בְּנֵי תְּלִירוֹת. רְשׁוֹת בְּחֵזֵק וְהַעֲפֵי שֶׁאֵינוֹ בְּעִיר אוֹסֵר עֲלֵיהֶן אִם לֹא עִירֵי קוֹדֶם שֶׁהָיָה: רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵינוֹ

שלוש הצירות של שני בתים ⁶ ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכה כרבי שמעון ומאן פליג עליה רבי יהודה והא אמרת רבי יהודה ור"ש הלכה כרבי יהודה ומאי קושיא דילמא הכא נמי היכא דאיתמר איתמר היכא דלא איתמר לא איתמר אלא מהא דתנן ⁷ והבניה את ביתו והלך לשבות בעיר אחרת אחד נכרי ואחד ישראל אוסר לבני חצירות דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר אינו אוסר רבי יוסי אוסר נכרי אוסר ישראל אינו אוסר מפני שאין דרך ישראל לכא בשבת רבי שמעון אוסר אפילו הניח את ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר אינו אוסר שכבר הסיח דעתו ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב ⁸ הלכה כר"ש ומאן פליג עליה ר"י ⁹ והא אמרת רבי יהודה ור"ש הלכה כרבי יהודה ומאי קושיא דלמא הכא נמי היכא דאיתמר איתמר היכא דלא איתמר לא איתמר אלא מהא ¹⁰ דתנן וזהו שאמרו העני מערב ברגליו רבי מאיר אוסר אנו אין לנו אלא עני רבי יהודה אוסר אחד עני ואחד עשיר לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר שלא יצא ויערב ברגליו ¹¹ ומתני ליה רב חייא בר אשי לחייא בר רב קמיה אחד עני ואחד עשיר ואמר ליה רב סיים בה נמי הלכה כרבי יהודה תרתי למה לי והא אמרת ר"מ ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה ומאי קושיא דילמא רב יצית ליה להני כללי אלא מהא ¹² דתנן ¹³ והיבמה לא תחלוץ ולא תתייבם עד שיהיו לה שלשה חדשים יוכן שאר כל הנשים לא ינשאו ולא יתארכו עד שיהיו להן שלשה חדשים אחד בתולות ואחד בעולות אחד אלמנות ואחד גרושות אחד ארוסות ואחד נשואות ר' יהודה אוסר נשואות יתארכו וארוסות ינשאו חוץ מארוסה שביהודה מפני שלבו גם בה ר' יוסי אוסר כל הנשים יתארכו חוץ מן האלמנה מפני האיבול ¹⁴ ואמרין רבי ¹⁵ (אליעזר) לא על לבי מדרשא אשכחיה לרבי אסי דהוה קאים אמר ליה מאי אמור בבי מדרשא אמר ליה הכי אמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי מכלל דיתיראה פליג עליה אין ¹⁶ והתניא ¹⁷ הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה או שהיתה לה כעס עם בעלה או שהיה כעלה וקן או חולה או שהיתה היא חולה עקרה וקנה קמנה ואילונית ושאננה ראויה לילד לא שהיה בעלה תבוס בבית האסורין המפלה לאחר מיתת בעלה כולו צריכין

להמתין ג' חדשים דברי ר"מ רבי יוסי מתיר
ליאס ולנישא מיד למה לי והא אמרת ר"מ
ורבי יוסי הלכה כר' יוסי ומאי קושיא
דלמא לאפוקי מדרב נתנן אמר שמואל דאמר
בגניזותיו אלא מהא ^לדתיא יהולכי ליריד של
בבמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות
שלחן מפני שהוא כמציל מיד ^וואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון
ולערער עמהן וכשם שמתמא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית
הקברות ס"ד מומאה דאורייתא היא אלא ^בבית הפרס דרבנן ומטמא לישא
אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל
מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר אף בזמן שמוצא ללמוד גמי יטמא לפי
שאין

שאינה מעוברת או תחלוץ וכן תחייבם: שאר כל הנשים (דף מה). שמה חלד בתוך תשעה ספק בן תשעה לראשון ובענין הבמה כדאמרין ביבמות (דף מה). שמה ייבם אשת אחיו וארסו. גזר רבנן אירוסין אטו נשואין: אחם כפולות כו'. מפרש ההם (סס:) אחת שנישאו כשהן בשלות שנתאלמנה או נתגרשה מבעלה זה בין מן האירוסין בין מן הנשואין לזכות ג' חדשים: אחם אירוסות. אף על גב דלרסות לא בת עיבורי היא גזר רבנן ארסות קמחא היא: אירסו. מיד דהא לא מיעברת משני חור' י' ואם חלד בתוך ט' ודלי דרשון: יי: ואירוסות. שנתאלמנו או שנתגרשו מן האירוסין ינשאו מיד דהא לא מיעברת מראשון: ליחד חתן וכלה קודם כניסתן לחופה כדאמרין בכבודות (דף יב:) גם כה. רגיל בה ומכירה קנהא פליג דקבר אפי' ליתרם ודאדרי יהודה פליג דשרי ארסות לישא: חור' מן האלמנה מפני אכל גרושה ויתרם מיד: הלכה כר' יוסי. דמחיר ליתרם מיד: ואמרין מכלל. דאף קמחא לא יתירא היא: ונפיקא. ביחובה: רדוסה לילך לבית אביה. דמירה דלור בנית אביה בעיר ואינה מקבלת טורח תשמיש: עקרה. מחמת מול שכבר נישאת לג' בני אדם ולא ילדה להן ויש לה סימנין שאין לה שערות ולא דדין ולשון איננויות דוברתהא כאלו זהו שאינו יולד: דברי ר"מ. אלמא ר"מ הוא דגזר דבהיא דפשיטא לן דליהע מעוברת ויהי' לארסות: ולמה ליה. גופיה כיל לעיל [ומ:] ר"מ ודבי יוסי הלכה כר' יוסי אלא ש"מ לא אמר ר' יוחנן להי כולי אלא כה' דלמא. אע"ז דכרינו ר' יוחנן אלארעין כה' לה למיפסך כהא משום דהוה רבי מחיר מחמיר ואמר ל מקוס שהחמיר ואחא רבי יוחנן לאפוקי לדשמואל מיהא דבהא הלכה כרבי יוסי: ליריד. וקוקחין מהן בחס וסודת מפני שמעטין אי נמי משום יסוד אי": בכמה ועבדים ושפחות. מפני שאותן שלקו. לפני דידיהן לחתום ואע"פ שהוא חסידות להן ואיכא למיחש דלמחא אזלי ומודו אפי' האוס כובדים ויפטרע על המכירה: ביום הכבודם כו'. הן עשר בלוי'. שאינו מלך ללמוד. בלוי':

לגמיתתו עמדה נכית אכזרית ומן
כולן צריכין להמתין.
לה בערכאות שלהן. מקום
שם שנתרש נה קבר וחשו

[illegible]